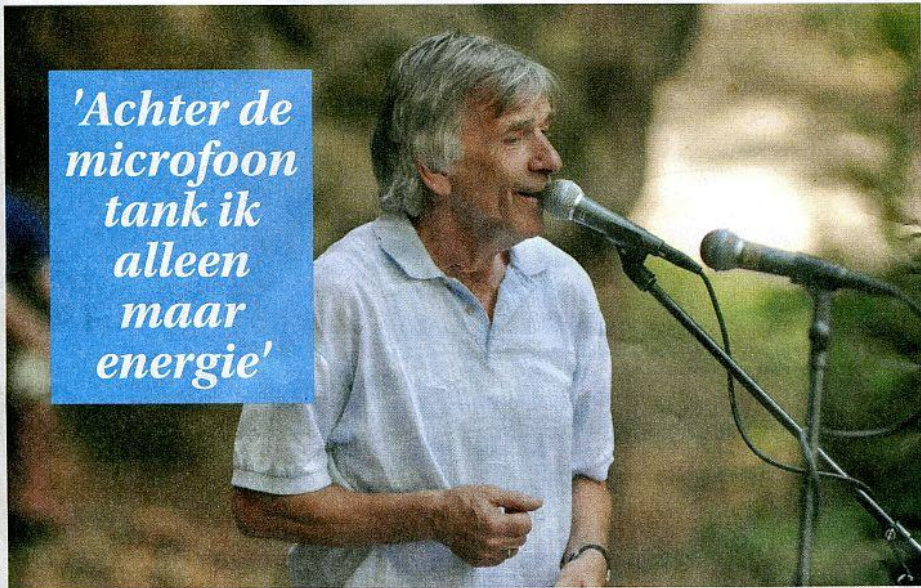

Paul van Loo is van alle

Zingende duizendpoot zigzagt tussen ruige

'Achter de microfoon tank ik alleen maar energie'

Rock & roll, Franse chansons, Duitse schlagers, poëtische luisterliedjes in het Limburgs dialect en desnoods zelfs operette.

Het maakt Paul van Loo uit Landgraaf niet uit. Als hij maar kan zingen. Dat is zijn lust en zijn leven. Met zijn uiterst gevarieerde repertoire treedt de rasartiest net zo lief op voor een volle zaal als in een intieme huiskamer. "Maar welk podium het ook is, ik geef altijd vol gas."

Paul van Loo nadert met rasse schreden de 70, maar iedereen schat hem jaren jonger. Het muzikantenbestaan hoeft dus niet per definitie slopend te zijn. Wat is zijn geheim? Hij weet het niet zeker, maar heeft wel een vermoeden. "Achter de microfoon tank ik alleen maar energie." Een paar dagen voor het interview speelde hij nog een compleet theater plat met The Black Stars. Met deze coverband van vooral nummers uit de jaren zestig toert Van Loo al decennia lang met regelmaat door de provincie. De overige vier bandleden zijn ondertussen ook allemaal gepensioneerd, maar ze verdienen net als hun leadzanger zonder uitzondering het predicaat 'krasse knar'.

Krakende botten

Met tomeloze inzet onthalen The Black Stars hun publiek op hits van onder anderen The Beatles, The Rolling Stones, Elvis Presley, The Kinks en Cliff Richard & The Shadows. De ouderwetse Fender-gitaren en Vox-geluid-versterkers zijn nog altijd niet helemaal afgezworen. "Als je wat hoort kraken, zijn het die versterkers of onze botten." The Black Stars, eigenlijk is het natuurlijk een vreemde naam. Van sterren wordt verwacht dat ze stralen en dan kunnen ze maar beter niet zwart zijn, toch? Maar niemand kan zich meer herinneren waarom de groep ooit zo is gedoopt. "Ik weet wel dat in die tijd meer bandjes een kleur in hun naam gebruikten: blue, red, white... Misschien heeft het wel te maken met de historie van de steenkoolmijnen, dat zou zo maar kunnen. Maar omdat er geen zekerheid over bestaat, zeggen we nu maar dat ze zo heten omdat we de belasting ontduiken."

Behalve zanger van snoeiharde rock is Van Loo ook vertolker en tekstdichter van gevoelige luisterliedjes. Deze combinatie levert af en toe verwarring op. "Mensen hebben al vaker aan me gevraagd of ik een tweelingbroer heb. Dan hebben ze me ooit een keer los zien gaan op The Rolling Stones terwijl ze me daarna ergens anders een tranentrekkend nummer ho-

ren zingen. Of andersom. Dan heb ik heel wat uit te leggen." Enfin. Zijn grootste hit tot nu toe scoorde hij met "t Is nog noëts zoë donker geweës". Een beladen maar toch troostrijk liedje dat al vele jaren grijs wordt gedraaid bij begrafenissen en crematies. De boodschap: hoe zwart de nacht ook mag zijn, het wordt altijd weer licht.

Ede Staal

Hij zou wensen dat hij het zelf had geschreven, maar deze eer komt feitelijk toe aan de jong overleden Groningse volkszanger Ede Staal (1941-1986), die in eigen provincie mateloos populair was. Van Loo's versie is slechts een vertaling, zij het een zeer geslaagde. "Ik hoorde voor het eerst een nummer van Staal toen ik de film De Poolse Bruid zag.

Ik was er weg van en ben me gaan verdiepen in de rest van zijn repertoire. Ik vond zijn teksten prachtig. Melancholisch en soms zelfs zwaar op de hand. Maar wel stuk voor stuk juweeltjes." Hij besloot meteen maar tien liedjes van Staal te 'verlimburgsen'. Soms kon dat zelfs bijna letterlijk. "Gelukkig maar, want een zinnetje als 'de klok slaat en doorbreekt het matglas van mijn denken' is er eentje om in te lijsten. Daar mag je niet aankomen."

muzikale markten thuis

rock & roll en zoetgevooisde luisterliedjes

Af en toe draaide het ook uit op wat Van Loo 'hertalen' noemt. Voor Staal's bekendste nummer, 't Hoogeland, moest hij bijvoorbeeld een volledig nieuwe tekst verzinnen. "Dat gaat over de weidheid van Groningen. Ze zeggen daar wel eens gekscherend dat het zo plat en uitgestrekt is dat je op maandag kunt zien wie er vrijdag op visite komt. Voor Zuid-Limburg met al zijn heuvels moet je je dan wel wat anders laten invallen." Dat gold trouwens voor 't Is nog noëts zoë donker geweës' deels ook. Naar het door Van Loo bezongen vakwerkhuisje van hout en leem is het in het noorden van het land immers vergeefs zoeken.

Muzikaal genie

Hij heeft inmiddels al menig cd gevuld met luisterliedjes. Een naam die steevast op alle hoesjes staat afgedrukt is die van Ivo Rosbeek. Als Van Loo het over hem heeft, wordt hij bijna lyrisch. "Ivo is een muzikaal genie, een wonderkind. Hij is een briljant componist en schrijft in tijd van niks de mooiste arrangementen. Ivo ademt muziek, je hoeft hem maar een instrument toe te stoppen en hij bespeelt het. We werken nu al jaren samen, ook in theatershows. Ik zou zijn vader kunnen zijn, maar het leeftijdsverschil is geen enkele belemmering. We hebben een gigantische klik, we begrijpen elkaar zonder woorden. Een blik of knikje is al genoeg."

Zelf kan Van Loo geen noot lezen en een instrument is ook niet aan hem besteed. "Daar ben ik veel te onhandig voor. Laat me geen schilderij ophangen, want dan zit er gegaran-

deerd een groot gat in de muur. Als jongen heb ik wel eens wat op een gitaar getokkeld, maar de coördinatie tussen mijn linker- en rechterhand was dramatisch. Ze wisten van elkaar niet wat ze deden. Grepen oefenen, het lukte gewoon niet. Ik dacht eerst nog dat het aan de gitaar lag. Tot ik er een keer iemand anders op liet spelen. Toen bleek toch pijnlijk duidelijk wie de ware schuldige was."

Virtuoos luchtgitarist

Hij gaat er trouwens allerminst onder gebukt. "Ik concentreer me liever op het zingen. Daar draait het voor mij om, al sinds ik koorknaap was. Zonder de ballast van een instrument kan ik me ook voor honderd pro-

cent op het publiek richten. Die wisselwerking is voor mij pure adrenaline. Als mensen helemaal uit hun dak gaan of juist aan mijn lippen hangen, dan geniet ik intens. Dat gevoel is onbeschrijfelijk." Soms wil hij dan in zijn euforie nog wel eens met zijn handen denkbeeldige snaren beroeren. De kenmerkende zelfspot van Van Loo welt weer op: "Ik geef er geen richtbaarheid aan en helaas is er niemand die het hoort, maar ik ben een virtuoos luchtgitarist..."

Voor meer informatie: www.paulvanloo.nl

tekst Frank Seuntjens
www.copancho.nl

'Voor een instrument ben ik veel te onhandig'